

- Ispita-i drac cu chipul îngeresc.
Fruntea iubitei de-i întunecată
E c-a văzut cum miile de dresuri
Și falsul păr pe-ndrăgostiți îmbată.
- Și bezna, tu luminează o socoți.
- Acele ce vi-s dragi se tem de ploaie,
Să nu le spele frumusețea-ntreagă.
- Chiar una ce-a uitat demult de baie
Ar fi mai albă și mi-ar fi mai dragă.
- Mi-e dragă până-n ziua de apoi.
- Că-i drac de-Apocalips ai vrut să spui.
- Și nici măcar nu-i marfă mai de soi.
- Ciubota mea e fața dragei lui.
- Prundiș pe uliți dacă ți-ar fi ochii,
Picioarul ei gingaș nu l-ar călca.
- Ce colțuri tănuite-n fald de rochii
Prundișul ar putea atunci vedea !
- Cu toții suntem o apă. Lăsați sfada !
- Deci am căzut cu toți în grea ispită.
- Să contenim..., ne fă dovada
Că dragostea ne este legiuită.
- Fii milostiv ! Păcatul mi-l dezmiardă !
- Vezi poate afli-un tainic meșteșug
Ca sufletu-n infern să nu se ardă !
- Pentru trădări ai leacuri ?